

La senyora consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural:

Gracias.

Gracias por la pregunta.

Pero yo creo que debe usted estar tranquilo, porque las dos alternativas al clorpirifos, tanto el parasitoide como la feromona de confusión sexual, son efectivas, y estarán en disposición para el campo valenciano.

Está, además, en trámite de autorización por parte del ministerio, que nos ha dado el visto bueno a estas dos soluciones alternativas. Y, sin lugar a dudas, también sabe que hay un periodo de excepcionalidad de unos meses, que hemos solicitado al ministerio, que es en definitiva quien puede pedirlo a la Comisión Europea, para que se autorice estos primeros meses de utilización del clorpirifos.

Pero, sin lugar a dudas, después estarán estas dos fórmulas que están avaladas, que están demostradas y que han surgido fruto de la colaboración de la Generalitat valenciana con la universidad.

Y sobre lo que usted indicaba de los precios justos y los costes de producción, saben que este gobierno está altamente comprometido en oficializar cuáles son esos costes de producción, para que todos entendamos de una manera transparente lo que debería, al menos, mínimamente recibir el campo, para que a partir de esos índices podamos trabajar para garantizar que al campo se le paga por este gran trabajo que hace para todos nosotros.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyora consellera.

Passarem a la pregunta de control que, en nom del Grup Parlamentari Unides-Podem, realitzarà la síndica del grup, la il·lustre diputada Naiara Davó.

Quan vosté vullga, senyoria. Sí, disculpe, quan vosté vullga.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, president.

Bon dia, president.

Bon dia a totes i a tots.

President, divendres passat vam vore com els tractors entren i ocupaven aquesta ciutat. Vam vindre a recordar-nos que la vida comença en la terra, que sense món rural no hi ha vida, i que per a viure, com a mínim, cal respirar, beure i menjar.

I el menjar ens el garantixen ells, agricultors, ramaders i pescadors. Els tractors entrant a València ens han fet

recordar una cosa que mai deguérem oblidar: que la terra és font de vida, però fa massa anys que és font d'abusos.

Ens demanaven ajuda, senyor president, ens demanaven ajuda front als abusos, ens demanaven ajuda front al trencament de la cohesió social i econòmica. I ací hi ha un govern valent.

Fa dos setmanes, justament ací vam parlar sobre la vertebració territorial i dèiem que havia d'anar molt més enllà de les infraestructures o de la dimensió cultural, que també s'havia de centrar en la cohesió social i econòmica.

Senyor president, ja que diu defensar la comunitat i Espanya, portant moltes banderes o parlant ara de polítiques que no feren quan governaven i que nosaltres sí que comencem a fer... Defensar la comunitat i defensar Espanya és defensar el nostre camp, la nostra horta, el nostre mar i els nostres productes.

És defensar els nostres llauradors i ramaders dels abusos dels privilegis, dels competidors deslleials i de les pràctiques monopolístiques, i no voler fer creure que la situació del camp es deu a l'augment de l'SMI.

És defensar la nostra sobirania front a un procés d'acumulació per part dels fons que estan intentant controlar tota la cadena, des de la producció a la distribució i a la comercialització.

Defensar el País Valencià és defensar la nostra sobirania i defensar Espanya també contra els tractats internacionals que incrementen les desigualtats i fan del sector agrari –en aquest cas, el valencià– el gran perjudicat.

La sobirania alimentària s'ha de convertir en un eix de sostenibilitat i més si cap després que declararem l'emergència climàtica a la nostra comunitat i també a l'estat. Perquè si estem de crisi climàtica i de transició ecològica, no podem permetre que l'alimentació ens arribe de 10.000 quilòmetres de distància.

I això ho sap aquest govern i per això aprovarem als plecs de les contraccions públiques que s'establira que les empreses adjudicatàries haviem d'abastir-se d'almenys un 40 % de fruites i hortalisses de temporada de la nostra comunitat.

I impulsarem el primer pla valencià de producció ecològica per donar suport als aliments de proximitat i ecològic. El govern del Botànic ha de continuar per aquesta senda, però ha d'anar més enllà.

La Comunitat Valenciana és un territori predominantment productor i per això hem de defensar uns preus justos pels productes de la nostra terra.

Hui la diferència entre el preu que reben els productors dels productes i el que paga el consumidor s'incrementa en un 700 %, un 700 %, i en molts cops arriba fins a un 1.000 %.

Les institucions han d'invertir per protegir als debils contra els abusos dels poderosos, contra els abusos d'aquells que volen imposar-nos la desigualtat.

Hem de defensar un camp i ser exemple del govern al servei de les majories, impulsar propostes perquè l'estat pugui fixar

una llei de preus mínims i continuar posant negre sobre blanc les mesures polítiques en favor de la nostra terra, deixant clar que ni grans distribuïdores ni grans superfícies van a continuar abusant, perquè les grans superfícies estan condicionant, determinant, inclús imposant preus no sols als consumidors, sinó també als productors.

Que interessant seria saber dins del preu que paguem quin és el preu que ha costat la producció.

Amb la PNL que el meu grup defensarà tot seguit exposarem mesures i pràctiques per continuar avançant en la defensa del nostre sector primari a l'igual que està fent aquest govern.

Per això, seguint el camí que ja vam començar fa cinc anys, li pregunte senyor president: quines mesures impulsaran per millorar el sistema de repartiment i fer-lo més just per al nostre camp valencià? (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà el president del Consell a la pregunta que s'ha formulat.

Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora síndica del Grup Podem, senyora Davó.

Compartisc amb vosté la preocupació enorme que hi ha al carrer i a la societat respecte a la situació del camp, tant ací entre nosaltres com també a la resta d'Espanya i a Europa, en un moment fonamental en el qual se va discutir la nova PAC.

En qualsevol cas, jo vull transmetre, en nom del govern valencià, la solidaritat a tots els llauradors, a tots els ramaders, a tota la gent que es dedica a la pesca, que tenen una situació molt complicada i que ens exigixen la resposta contundent de tots aquells que tenim algun tipus de competència al respecte.

L'agricultura, a més a més, com sap vosté i ho ha expressat, forma part també de la nostra ànima col·lectiva com a poble, està lligada a la nostra manera d'entendre el món i, per tant, és una qüestió que ens afecta directament a la nostra identitat. Però no és una qüestió de sentimentalisme, és una qüestió de justícia.

Val a dir, a més a més, que la taronja valenciana, en els anys seixanta –fins a mitat dels anys seixanta–, fou el 25% de totes les divises d'Espanya. I això ara exigix també que hi haja una resposta del conjunt d'Espanya front a una situació de crisi estructural que ja viu el sector.

L'agricultura mereix un altre tractament certament. Hem de ser capaços de treballar junts tots els països que en este moment estem defensant que no se poden limitar els recursos a la PAC i, a més, cal canviar la PAC, cal valencianitzar la PAC. En eixe sentit, és l'única manera de guanyar la cohesió social i la cohesió territorial de la qual vosté justament parlava.

El problema, senyora Davó, de preus del sector agrari és, com sap, molt complex. Cal entendre-ho també en una economia globalitzada en la qual efectivament hi ha una falta de governança que finalment té resultats negatius.

És evident que els productors ocupen l'esclavó més feble de la cadena de valor. Això suposa que siguen els llauradors els únics agents que intervenen en el mercat i que es veuen condemnats baix determinades conjuntures a no tindre cap marge. És més, a produir sense..., no soles a pèrdues, no soles a beneficis.

Per això és fonamental una reforma de la llei de cadena agroalimentària. Fa uns anys es va fer a nivell d'Espanya un primer avanç, una primera llei. Ara cal reformar eixa llei, com la consellera ja ha fet palés en les reunions que han tingut amb el consell sectorial d'Espanya, per tal de reforçar en eixa cadena el paper dels productors i corregir tots aquells abusos que en estos moments s'estan produint.

En el context, tanmateix, d'una economia de mercat com la nostra no es poden establir com a llei uns preus mínims. Sí que es poden indicar i és el que estem treballant.

Les autoritats de competència tant estatals com comunitàries haurien també de tindre eixa especial visió del que significa un sector tan estratègic com el sector agropecuari. No es pot tractar igual des de la perspectiva de la competència, l'agricultura com altres sectors econòmics, i això crec que és molt important tindre-ho en compte.

Però cada u hem de fer la nostra faena, hem de fer el nostre treball. El nostre principal instrument de la Generalitat és la llei d'estructures agràries que aprovarem la legislatura passada i que ara ja està començant a desenvolupar-se.

Ara mateix, en virtut d'eixa llei, els agricultors que decidixen ja transmetre les seues terres ja poden acollir-se a exempcions fiscals.

I també els anuncie que s'aprovarà de manera immediata l'ordre sobre els plans de reestructuració col·lectius i a eixa primera ordre, a curt termini, hi haurà una altra per a regular les iniciatives de gestió en comú. L'objectiu de la llei és pal·liar els problemes estructurals derivats del minifundisme i l'atomització que llastren la nostra capacitat.

Volem oferir als agricultors i a les cooperatives tots els instruments que permeten disposar d'unitats productives amb una estructura adequada i, sobretot, viable.

Estem posant amb esta llei en mans dels llauradors les eines perquè les seues explotacions siguen més competitives i perquè puguen reduir els costos de producció i obtenir millors preus. Però són també els propis agricultors els que necessàriament han de fer un pas endavant. És una qüestió en la qual tots estem..., evidentment hem de treballar en concertació. Tots estem cridats.

És un sector, com dia, absolutament estratègic. Estratègic per la seua importància econòmica –no oblidem que després de l'automòbil encara continua sent la principal activitat exportadora, que de vegades s'oblida–. És estratègic també pel seu paper com a motor d'altres sectors afins. I, sobretot, és estratègic pel paisatge, pel territori i per la lluita contra el despoblament. Per tant, cada u hem de fer tot allò que estiga en la nostra capacitat.

La Generalitat està absolutament compromesa en el treball de desenvolupament de la llei d'estructures agràries, que és la..., i també de recolzar tot el que siguen els processos que intervinguen en la llei de cadena agroalimentària, que és molt important que el Govern d'Espanya porte al Congrés el més ràpidament possible la reforma.

I, per una altra banda, en el plànol europeu anem a estar treballant junts amb les organitzacions agràries, amb tots aquells altres països que estan també en estes condicions, exigint una qüestió que és fonamental, i que vosté fea abans esment respecte als tractats internacionals, és la reciprocitat.

El que no és possible, per la pròpia seguretat alimentària d'Europa, és que no hi hagen els controls suficients en frontera per tal de garantir una competència lleial, però sobretot també una seguretat alimentària per a tots els consumidors europeus.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la millora de la cadena alimentària i regulació de preus agraris, presentada pel Grup Parlamentari Unides Podem (RE número 14.168, BOCV 62)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Senyories, finalitzat el punt de la sessió de control, passarem al següent, que és el punt número 10, que és la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la millora de la cadena... *(Veus)* No, no, perdó, m'he adonat que volien fer vostés... *(Veus)*

Sí, sí, disculpe, ¿volien fer...? És que no... *(Algú diu: «No, no, que la PNL és de Beatriu Gascó»)*

Molt bé, passarem al punt següent, que és la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la millora de la cadena alimentària i regulació de preus agraris.

Té la paraula per a la presentació i defensa de la iniciativa la il·lustre diputada Beatriu Gascó. *(Veus)*

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Gascó Verdier:

Moltes gràcies, president.

Bon dia, senyories.

Bon dia al públic que ens acompanya. Em consta que hi ha estudiants, però també hi ha representants de les organitzacions agràries, o almenys haurien d'estar aquí –sí, bon dia–, i gent de les conselleries. Bon dia a tots i a totes. Gràcies per vindre.

La cadena agroalimentària debe funcionar de manera justa y transparente. Esto debe ser así para garantizar los derechos de los agricultores y agricultoras y de los consumidores y consumidoras, que son los eslabones más vulnerables de la cadena. También, por la viabilidad del sector agroalimentario de nuestro país, uno de los más importantes de nuestra economía.

La rentabilidad y sostenibilidad de todos los eslabones de la cadena es imprescindible. Para ello hay que acabar con el abuso de posición de dominio, repartir el valor creado de manera justa y equilibrada entre todos los operadores, asegurar unos precios rentables para los productores y unos precios asequibles para los consumidores, de manera que se incentive una alimentación saludable.

El valor que aportan a la economía cada uno de los tres pilares básicos de la cadena alimentaria, sector productor, industria de transformación y distribución, se sitúa de manera equilibrada en torno a un tercio.

En esta distribución no se toma en consideración los bienes públicos ambientales y paisajísticos que aporta el sector productor –¿açò està el més alt possible? Gràcies. Disculpeu.

Sin embargo, la relación entre dichos eslabones es muy desequilibrada e injusta. La realidad es que, hoy por hoy, los precios que reciben los agricultores y agricultoras por sus productos casi en el cien por cien de los casos se encuentra por debajo de los costes de producción.

Por poner un ejemplo, mientras que el coste medio de producción de la leche es de 0,34 euros el litro, el precio que reciben los productores está de media en 0,31.

Además, las crisis de precios en el sector agropecuario debido sobre todo a los tratados y acuerdos de libre comercio son constantes, y un mismo año podemos asistir a crisis profundas en los cítricos, la carne de pollo, de conejo, la fruta de hueso o tantos otros productos –ay!, gràcies a la consellera, que no t'he dit res; moltes gràcies per estar aquí.

Hoy por hoy, la diferencia entre el precio que reciben los productores por sus productos y lo que paga el consumidor se incrementa de media un 700 % y en muchos productos hasta el 1.000 %.

De hecho, aquí traía una imagen, pero se me ha cortado la impresión, de la evolución de los precios en la página de IPOD lo encuentran –el índice de precios en origen y destino.

En este contexto, la Ley 12/2013, de 3 de agosto, de mejora de funcionamiento de la cadena alimentaria, fue una ley pionera que abría la puerta para que las y los productores agrarios, agrícolas y ganaderos pudieran ejercer un control adecuado del funcionamiento de la cadena alimentaria.